



مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد



۲۰۲۳/۰۷/۰۷



احسان الله اریزی

نړیوالی ټولنی

۶۱ برخه

ب- هغه نړیوالی ټولنی چی خانگری واکونه لری

- د ناپیلو او پرمختیایي هېوادونو د علومو او تکنالوژي مرکز Center for Science and Technology of the Non-Aligned and Other Developing Countries (NAM S and T Center)

دا نړیوال تخصصی بنسټ د کال ۱۹۸۹ په اگست کی په نوي ډیلي (هند) کی، د هغه سپارښتونو له مخی جوړ شو چی د ناپیلو هېوادونو یا NAM د مشرانو په پنځمو، شپږمو، اوومو او اتمو غونډو کی شوی وی. NAM S and T Center هڅه کوي چی د غړو هېوادونو تر منځ د تکنالوژیکي پرمختگونو او لېږد آسانتیاوي ډېری کړي، تکنالوژیکي متخصصینو ته تخصصي خدمات برابر کاندې او د خلکو په ژوندانه کی مثبت بدلونونه راولي. [1]

۵ -- د اسلامي هېوادونو کنفرانس (OIC) Organization for Islamic Conference

په اسلامي ځمکو او هېوادونو کی، د ۱۹ پېړۍ له دوهمی نیمايیڅخه د وینتیا او خوځیدایو هڅپه راغله چی مذهبي ایډیالوژي پري زوروره وه. بنکاره خبره ده چی په لویډیڅ کی اقتصادي او تکنالوژیکي پرمختگونو، اسلامي هېوادونه له راز - راز ستونزو سره مخامخ او د دوي پخوانی برم ته د پای ټکی ایښی و. د شلمی پېړی په پیل کی د عثمانی سترواکي اضمحلال، او د نویو اسلامي هېوادونو جوړیدو، د یوی اسلامي ټولنی د شتون غږ اوچت کړ. د کال ۱۹۶۷ د هغه ۶ ورځنی جگړي په پای کی، چی عربي هېوادونو پکی ماته وخوره، او د عربي ټولنی نه بریالیتوب عربي دولتونه دي ته اړ کړل، چی د خپلو خلکو د احساساتو د قابو کولو له پاره، د اسلامي کنفرانس جوړېدو ته متي ونغاري. د کنفرانس د جوړېدو په کار کی د سعودي، مصر (ناصریزم) او ایران جلا - جلا تگلارو، لږ ځنډ پېښ کړ؛ خو په کال ۱۹۶۹ کی، په الاقصی جومات باندې د اسراییلو برید، سعودي ته لار اواره کړه چی د صهیونیزم په ضد، د مسلمانانو له احساساتو څخه گټه پورته او د اسلامي کنفرانس د جوړولو نوبت په لاس کی واخلي.

په هغه غونډه کی چی د همدې کال د سپتمبر په ۲۵، په رباط (مراکش) کی د اسلامي هېوادونو د مشرانو په گډون جوړه شوه، په دریو خبرو بحث وشو: په الاقصی جومات برید چپو وخت د مسلمانانو لومړنی قبله وه، د اسراییلو له خوا د عربي ځمکو نیول او د بیت المقدس ښارگوټی برخلیک. غونډې په عین وخت کی د اسلامي هېوادونو کنفرانس بنسټ هم کېښود. [2]

غړیتوب: ټول اسلامي هېوادونه او یا هغه هېوادونه چی ډیر خلک یی مسلمانان دی، کولای شی چی د دی ټولنی غړی شی. دا ټولنه اوس ۵۷ غړی لری چی په جغرافیایي لحاظ په پنځو ډلو ویشل شوی دی.

الف - اسیا: افغانستان، اذربایجان، اندونیزیا، ایران، برونی، بنگله دیش، پاکستان، تاجکستان، ترکمنستان، قرغزستان، ترکیه، مالیزیا او مالدیپ. ټول دیارلس هېوادونه.
ب - افریقا: یوگندا، بورکینافاسو، توگو، چاد، تانزانیا، سنیگال، کامرون، کومورو، گابون، گمبیا، گینی بیسائو، مالی، موریتانیا، موزنبیق، نایجیرا او نایجیریا. ټول اوولس هېوادونه.
ج - عرب لکه اردن، الجزایر، عربي متحده امارات، بحرین، تونس، جیبوتی، سودان، سوریه، سومالی، عراق، سعودی، عمان، فلسطین، قطر، کویت، لبنان، لیبیا، مراکش، مصر، موریتانیا او یمن ټول یوویشت.
د - امریکا یو هېواد- سورینام.
ذ - اروپا یو هېواد - البانیا.

اهداف: OIC د دي له پاره جوړ شو چی د اسلامي هېوادونو تر منځ هر اړخیزه همکاري پیاوړي کړي، بیت المقدس خوندي کړي او د فلسطین او نورو اسلامي هېوادونو د خپلواکي او برم په ساتلو کی مرسته وکړي. د اساسنامی له مخی د دی ټولنی اهداف دا دی:

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

- د اسلامي هېوادونو د غږ اوچتول او د گټو ساتنه، او د دې هېوادونو تر منځ وروړولي، همغږي او پيوستون پياوړتيا،
 - په اقتصادي، ټولنيزه، فرهنگي او علمي برخو کې د اسلامي هېوادونو تر مينځ د مشورو او گډ کار ملاتړ،
 - د هر راز نژادي تبعيض او استعمار پای ته رسول،
 - د نړيوالي عادلانه سولې او امنيت د ټينگښت له پاره هڅې،
 - د اسلامي سپېڅلو ځايونو د ساتنې له پاره گډې هڅې او د فلسطينيانو د زمکو، حقونو او خپلواکۍ ملاتړ،
 - د اسلامي هېوادونو په مخکې د پرتو ستونزو د له منځه وړلو له پاره کار،
 - د يو بل خپلواکي ته درناوی، د نورو په کورنيو چارو کې نه لاسوهنه او د اسلامي هېوادونو د ځمکنې بشپړتيا خونديتوب،
 - په نړيوالو سياسي، اقتصادي او ټولنيزه پرېکړو کې د اسلامي هېوادونو د ونډې او برخې کلک ملاتړ،
 - د ملگرو ملتونو له کرنلارو او نړيوالو قوانينو سره سم، د خلکو د حقوقو د ساتلو ټينگار،
 - د اسلامي گډ سوداگريز مارکيت د جوړولو له پاره، د اسلامي هېوادونو د خپلمنځي اقتصاد او سوداگري پراختيا او غښتلي کول،
 - د OIC د هر اړخيز او تلپاته بشري پرمختگ له پاره هلبځلي،
 - له رښتيني اسلامي دينڅخه دفاع او د مذاهبنو او تمدنونو د ديالوگ د هڅونې له پاره، له دينڅخه د ناوړو تعابيرو په ضد مبارزه،
 - پهغرو هېوادونو کې د ساينس او تکنالوژۍ د خورولو هڅې.
 - د OIC په کرنلاره کې راغلي چې غړي هېوادونه، دې اهدافو ته د رسېدو له پاره بايد خپل کارونه داسې تنظيم کړي:
 - د ملگرو ملتونو کرنلارې ته ژمنتيا،
 - د حقوقو او وجاهيو له پلوه خپلواکي او برابروالي،
 - د خبرو د لارې د خپلمنځي ستونزو پای ته رسول او د زور له کارولو څخه ډډه،
 - يو د بل ملي حاکميت، سياسي خپلواکي او ځمکنۍ بشپړتيا ته درناوی او يو د بل په کورنيو چارو کې نه لاسوهنه،
 - په ملي او نړيوالو برخو کې، د اغيزمنې حکومتولۍ، ولسواکۍ، بشري حقونو، د قانون د واکمنۍ او پرمختگ پلويتوب او مبارزه. [3]
- جوړښت: سرمشريزه، د بهرنيو چارو وزيرانو کنفرانس او دارالانشا د OIC اصلي اداره کوونکي ارگانونه دي. سرمشريزه: د اسلامي هېوادونو د مشرانو غونډه چې هر درې کاله وروسته يوځل په عادي توگه، او د اسلامي نړۍ د اړتيا له مخې په ځانگړي توگه، د يو غړي هېواد په پلازمينه کې جوړېږي. په دې غونډو کې په هغه نړيوالو بدلونونو بحث کېږي چې د اسلامي هېوادونو په گټو اغېز ولري.
- OIC له جوړېدو څخه تر ۲۰۲۰، پورې دا سرمشريزي جوړې کړي دي:
- رباط ۱۹۶۹، لاهور ۱۹۷۴، طائف ۱۹۸۱، کازابلانکا ۱۹۸۴، کويت ۱۹۸۷، ډاکه ۱۹۹۱، کازابلانکا ۱۹۹۴، تهران ۱۹۹۷، دوحه ۲۰۰۰، ماليزيا ۲۰۰۳.
- د بهرنيو چارو د وزيرانو کنفرانس: د OIC د بهرنيو چارو وزيران په کال کې يو ځل؛ خو د اړتيا په وخت کې څو ځلي غونډې جوړوي. په لومړنيو عادي غونډو کې د بهرنيو چارو وزيران، هر کال د ولسمشريزو غونډو د تگلارو په رڼا کې، پرېکړې کوي او سرمنشي او دارالانشا ته دندې سپاري. دا وزيران کولای شي چې په نړيوالو چارو کې د خپلو دولتونو د غوره دريځ او د ملگرو ملتونو د عمومي ټولني د غونډو د اجنډا د څېړلو له پاره هم، هملته په نيويارک کې سره وويني او ځانگړي غونډې جوړې کړي.
- دارالانشا: دارالانشا يو سرمنشي، څلور مرستيالان او يو شمېر کارکوونکي لري. سرمنشي د ټولو هېوادونو د بهرنيو چارو وزيرانو له خوا د رايو په اکثريت ټاکل کېږي، ۴ کاله کار کوي او يوځلي بيا هم ټاکل کېدای شي. د سرمنشي څلور مرستيالان په سياسي، فرهنگي، مالي او اداري څانگو کې، د سرمنشي په وړاندیز، د OIC د بهرنيو چارو وزيرانو له خوا د يوځل له پاره ټاکل کېږي. دارالانشا د ټولني اداري چارو مخ ته وړی او د هغه پرېکړو د عملي کولو مسووليت په غاړه لري، چې په سرمشريزه يا د بهرنيو چارو وزيرانو په غونډه کې شوي وي.
- د OIC سرمنشي ۴ دنده لري چې:
- د OIC د سرمشريزو، د بهرنيو چارو يا نورو وزيرانو غونډې جوړې کړي، وړاندیزونه برابر کاندې او پرېکړو عملي کړي،
 - د OIC کارونه همغږي کړي،
 - د OIC بودجې جوړه کړي، منظوري واخلي او لگښتونه تنظيم کړي،
 - د OIC د غړو هېوادونو تر منځ اړيکې ټينگې او پياوړي او د سلامشوره لارې اوارې کړي،

• غرو هېوادونو ته د OIC په هکله معلومات او اطلاعات ورسوي او د هغوی وړاندیزونه وگوري او ارزوي.

د OIC له جوړېدو څخه را پدېخوا، لاندې کسانو د دې ټولني د سرمنشي په توگه کار کړی: ۱۹۷۱ - ۱۹۷۳، تانگو عبدالرحمن د ماليزيا، ۱۹۷۴ - ۱۹۷۵، حسن النهامي د مصر، ۱۹۷۵ - ۱۹۷۹، داکتر عمادو کریمگای د سنیگال، ۱۹۷۹ - ۱۹۸۴، حبیب چاتی د تونس، ۱۹۸۵ - ۱۹۸۸، سید شریف الدین پیرزاده د پاکستان، ۱۹۸۹ - ۱۹۹۶، داکتر حمید الکایید د نایجیریا، ۱۹۹۷ - ۲۰۰۰، داکتر عزیزالدین لاراکي د مراکش، ۲۰۰۱ - ۲۰۰۴، داکتر عبدالوحد بیلکیزیز د مراکش، ۲۰۰۵ - ۲۰۱۰ او داکتر اکمال الدین احسان اوغلو د ترکیې. [4]

فعالیتونه: د ملگرو ملتونو ۵۷ غړی هیادونه، اسلامی ملکونه دی چی په اسیا، افریقا، امریکا او اروپا کی پراته دی او ټول د دی ټولنی غړیتوب لری. دا هیادونه د زمکی، اوبو، نفوس او طبیعی شتمنیو (لکه تیل او گاز) له پلوه ډیر د پام وړ دریخ او څه باندی یونیم بلیون اوسیدونکی لری. داسی پراخه جغرافیه او ستر انسانی ظرفیت، OIC ته دا چانس ورکړی چی په نړی کی، ښه دریخ او پیاوړی ونډه ولری؛ خو زمکنی واقعیتونه داسی نه دی او دا ټولنه د دی ستونزو په توسن، تر اوسه سمه نه ده ځلیدلی:

• د OIC په کورنی جوړښت کی کمزورتیاوی او د غرو هیادونو تر مسنخ ستونزی او لانجی،
• د گډو او ورته (مشابه) اقتصادی جوړښتونو شتون،
• د پریکړو د تطبیق له پاره د اجراییوی ضمانتونو نشتوالی،
• د OIC بیاجوړونی او د اهدافو نوی کیدن ته نه پاملرنه [5]

نړیواله اسلامي محکمه: دا محکمه په کال ۱۹۸۷ کی د OIC په پنځمه سرمشریزه (کویت) کی جوړه شوه. په هغه غونډه کی د OIC د کرنلاری درېیمه ماده داسی بدله شوه چی نړیواله محکمه د دې ټولني د څلورم ارگان په توگه ومنل شوه.

محکمه ۷ قاضیان لري چی د OIC هیادونو، د بهرنیو چارو وزیرانو له خوا د څلورو کلونو له پاره ټاکل کپري او دنده لری چی د اسلامی احکامو او د دی ټولنی د اساسنامی مطابق پریکړی وکړی. دا محکمه تر اوسه پوری د OIC په اساسنامه کی، د متضادو د شتون په توسن نه ده جوړه شوی.

فرعی څانگی: د سوداگری د پراختیا اسلامي مرکز (مراکش)؛ د اسلامي تاریخ، کلتور او هنرونو د مطالعی او څېړني مرکز (ترکیه) او د تکنالوژی او علومو اسلامي موسسه (بنگله دیش).

دایمی کمیټی: دا کمیټی د OIC د سرمشریزو او د بهرنیو چارو وزیرانو د پریکړو د عملی کړلار د پاره جوړس شوی ، چی په دریو برخو ویشل کپری: دایمی، لنډمهاله او ځانگړی.

دایمی کمیټی: د اطلاعاتی او فرهنگي گډ کار کمیټه (سنیگال)، د بیت المقدس کمیټه (مراکش)، د اقتصادی او سوداگریز گډ کار او مرستو کمیټه (ترکیه) او د علمی او تکنالوژیکی گډ کار او مرستو کمیټه (پاکستان)، چی د OIC د اساسنامی د مخی جوړی شوی دی.

لنډمهاله کمیټی د OIC د بهرنیو چارو وزیرانو له خوا جوړپیری. لکه د جنوبی افریقا او نامیبیا کمیټه او د صحرا د خلکو سره د اسلامی پیوستون کمیټه، چی د کار د خلاصون وروسته بیرته رنکپیری.

ځانگړی کمیټی لکه د افغانستان کمیټه او د فلسطین کمیټه [6]

تخصصی څانگی: دا ټولنه پنځه تخصصی کمیټی لری. اسلامی پراختیا بانک (جده - سعودی)؛ علمی، فرهنگي او روزنیزه اسلامي ټولنه (جده - سعودی) ، د نړیوالو اسلامي خبري اژانسونو ټولنه (جده - سعودی)، د اسلامی دولتونو خبری اژانس او د نړیوالی سری میاشتی اسلامی کمیټه.

ورې څانگی: چی د اسلامی هیادونو تر مینځ د گډ کار او مرستو، د پیریډو له پاره جوړپیری، لکه د اسلامي پلازمېنو او ښارونو ټولنه، د اسلامی بانکونو نړیواله ټولنه، د سوداگریانو صنایعو نړیواله خون، د اسلامی پیوستون فدراسیون، د اسلامی او عربی ښوونځیو نړیوال فدراسیون، د ځوانانو ټولنه، اسلامی هیادونو ته د مشاورینو فدراسیون؛ د اسلامی علونو نړیواله اکادیمی، د اسلامی هیادونو د ستندردونو جوړولو او متروولوژی انستیتیوت؛ د مالیزیا، نایجیر او یوگندا پوهنتونونه او داسی نور. [7]

- [1] سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران، ویبپاڼه
- [2] سازمان های بین المللی، داکتر محمد غفوری، ص ۳۶۱-۳۶۰
- [3] نړیوال سازمانونه، محمد جعفر هاند، ص ۲۰۸-۲۰۷
- [4] سازمان های بین المللی، داکتر محمد غفوری ، ص ۳۶۱-۳۶۰
- [5] سازمان های بین المللی، نامزد داکتر محمد اکبر زاهد ، ص ۳۰۱-۳۰۰
- [6] سازمان های بین المللی، محمد اکبر زاهد ، ص ۲۹۹-۲۹۷
- [7] نړیوال سازمانونه، محمد نظیم سمون، ص ۲۴۲-۲۴۰